

ת"פ 53196/03/11 - מדינת ישראל נגד מימון בגדדי

09 פברואר 2014

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 53196-03-11 מדינת ישראל נ'
בגדדי
בפני כב' השופט עידו דרויאן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מימון בגדדי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד זרנגר

ב"כ הנאשם - עו"ד סטול

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן התקבל ויסרק לתיק.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשע"ד, 09/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

עמוד 1

על יסוד הודאת הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירה של תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 381(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשע"ד, 09/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר בכתב אישום מתוקן לפיו בתאריך 5.2.10, בעת שהמתלונן, פקח עיריית תל אביב, מר דניאל שמעוני, רשם לרכבו דו"ח - תקף הנאשם את המתלונן על ידי כך שירק בפנים, חבט בראשו ובפניו באגרופו, בעט בו ודחף אותו לעבר הרכב.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן כאב ראש, סחרחורות, כאב במותן שמאל, אדמומית באוזנו והוא נזקק לקבלת טיפול רפואי ולימי מנוחה בביתו, כשמספר הימים לא צוין בכתב האישום.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו צומצם כתב האישום למתכונתו הנוכחית והתביעה הגבילה טיעוניה לטיעון מוסכם של מאסר על תנאי ופיצוי בלבד. הנמקת ההסדר נשענת, רובה ככולה, על מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, המתועד היטב במסמכים הרפואיים שהוגשו, שמפאת צנעת הפרט לא יפורט תוכנם, אך הם מעידים אכן על מצב רפואי קשה מאוד ועד כדי שימוש במילה "סופני".

לחובת הנאשם עבר פלילי, לרבות עבירות אלימות אולם עבר זה רחוק מאוד בזמן, כאשר עבירת אלימות אחרונה נעברה בשנת 2002, ועבירה אחרונה, שעניינה זיוף שטר כסף, נעברה בשנת 2006.

המתלונן, פקח העירייה, העיד באוזני וניכר כי אכן האירוע היה טראומתי מאוד עבורו. עם זאת, לא אוכל במסגרת הליך זה לפצות את המתלונן על עיקר הנזק שלדבריו נגרם לו, שכן מדובר בפגיעה בכתף וזו - לא נזכרה כלל בכתב האישום, ולפיכך, איננה חלק מההרשעה. המתלונן ציין במפורש כי פניו להליך אזרחי, ונראה שבמסגרת זו, יוכל לפרוס כדבעי את מלוא הנזק שנגרם לו, לדבריו, לרבות ימי המחלה הרבים שנאלץ לממש בעקבות התקיפה.

בענייננו, עלי להצטמצם לנזקים שהוכחו לי על דרך הודיה, אלו שפורטו לעיל.

עמוד 2

אמנם, הסדר הטיעון מקל מאוד ואיננו משקף את רמת הענישה הראויה למקרה שכזה, אך בנסיבות הענין, ההסדר סביר ויש לכבדו.

באשר לפיצוי:

התביעה מחלה על עתירה לקנס, וטוב עשתה במסגרת ההסדר כפי שהוצע. עם זאת, פיצוי מוטל ללא קשר למצבו הכלכלי של נאשם, ויכולת התשלום של נאשם אינה אמורה להשפיע על קביעתו של פיצוי [ראו ע"פ 5761/05 מ'דלאוי נ' מ"י (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ"י (2012)]. אזכיר, בפעם השלישית, כי את הנזק אקבע רק על פי שהוכח לי בהודיה.

לפיכך, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה, וכל עבירת אלימות אחרת נגד הגוף.

ב. פיצוי למתלונן, מר דניאל שמעוני (ע/ת 1 בכתב האישום), בסך ₪ 3,000 אשר יופקדו בקופת בית-המשפט ויועברו למתלונן עד ליום 1.5.14, אחרת ישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה - 5.2.10, ועד ליום התשלום המלא בפועל.

המוצג תע/2 (מסמכים שהגיש המתלונן) הושבו לידי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ט' אדר תשע"ד,
09/02/2014 במעמד הנוכחים.
עידו דרויאן, שופט**